

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αφ. φυλλ. 29)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Σεπτέμβριος 2011

ΧΡΥΣΟΣ - ΧΡΙΣΤΟΣ

Ένας πλούσιος ζητάει δυο έντελως αντίθετα πράγματα στη ζωή του. Το χρυσό και τον Χριστό. Το χρυσό το κατέχει. Θέλει να κατακτήσει και τον Χριστό. Δηλαδή την αιωνιότητα. Είχε βουλευτεί καλά εδώ στη Γη. Ήθελε να βουλευτεί το ίδιο και στον ούρανό. Γι' αυτό πλησίασε τον Χριστό και τον ρώτησε: «Τί να κάνω για να κατακτήσω την αιωνιότητα;». Και ο Χριστός του άπαντησε: «Να χρησιμοποιήσεις σωστά τον χρυσό». Δε δέχτηκε, όμως, τον όρο κι' έφυγε λυπημένος. Με μιὰ λύπη που ήταν πρόγευση θανάτου. Ήθελε να ζει μέσα στη φιλαυτία και την εγωιστικότητα και να κερδίσει και την αιωνιότητα. Αυτό δημιουργεί ο πλούσιος, όταν δεν τοποθετείται σωστά. Δεν υπάρχει μεγαλύτερο χάσμα από το χάσμα μεταξύ χρυσοῦ και Χριστοῦ. Ο χρυσός είναι μιὰ προσωρινή, συμβατική, ανθρώπινη αξία. Ο Χριστός είναι η αιώνια αξία. Είναι το πᾶν. Ο χρυσός παραπλανᾷ. Ο Χριστός καθοδηγεί την ἀλήθεια. Ο χρυσός ἀκολουθεῖ τὸν ἄνθρωπο, τὸ πολὺ ὡς τὸν τάφο. Ο Χριστός ἀκολουθεῖ τὸν ἄνθρωπο αἰώνια. Καὶ ὅμως ὑπάρχει μιὰ γέφυρα μεταξύ χρυσοῦ καὶ Χριστοῦ. Είναι η φιλανθρωπία, που στηρίζεται στη δικαιοσύνη καὶ στην ἀγά-

πη. Όταν ὁ χρυσός γίνει ἀγάπη καὶ δικαιοσύνη, τότε ὁ ἄνθρωπος, που τὸν προσφέρει γίνεται δίκαιος. Γίνεται χρυσός, δηλαδή χρήσιμος. Ὁ πλούσιος χωρίς τὴ φιλανθρωπία εἶναι μιὰ σκέτη ἀθλιότητα. Περισσότερη δυστυχία δημιουργεῖ σ' αὐτοὺς που τὸν ἔχουν, παρὰ σ' αὐτοὺς που τὸν στεροῦνται. Τίποτα δὲν εἶναι ἀπόλυτα δικό μας. Ἀπόλυτη κυριότητα ἔχει μόνο ὁ Θεός. Ὅτι φυλά-

με ἀπόλυτα για τὸν ἑαυτό μας εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός μας. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι κοινωνία ἀγάπης. Ἐξω ἀπὸ τὴν κοινωνία τῆς ἀγάπης εἶναι θηρίο. Εἶναι τὸ πιὸ ἄγριο θηρίο. Πρὶν μερικά χρόνια ἓνας φοιτητῆς ἰατρικῆς, για να καλύψει τὰ ἐξόδα τῶν σπουδῶν του, ἀναγκαστόταν να πουλάει βιβλία στὶς συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν καὶ κυρίως στὶς φτωχογειτονίες. Κατάκοπος ἔφθασε σὲ ἓνα φτωχικὸ σπίτι καὶ συνάντησε μιὰ

κοπέλα που σκοπούζε τὴν αὐλή της καὶ τῆς πρότεινε να ἀγοράσει ἓνα βιβλίο. Ἐκείνη του εἶπε ὅτι δὲν ἔχει λεφτὰ καὶ ὅτι ζοῦσε ἐκεῖ αὐτὴ με τὰ τέσσερα ἀδελφάκια της καὶ τὴ χήρα μάνα της. Τότε τῆς εἶπε: Θὰ μπορούσατε να μου δώσετε ἓνα ποτήρι νερό; Ὅπως, ὅμως τὸ εἰκοσάχρονο κορίτσι τὸν εἶδε γλωμὸ καὶ ἀδύνατο, ἀντὶ για τὸ νερὸ του ἔφε-

ρε ένα ποτήρι δροσερό γάλα. Τὸ ἤπιε μὲ βουλιμία καὶ κατόπιν θέλησε νὰ τὸ πληρώσει. Σὰς παρακαλῶ, εἶπε τὸ κορίτσι, αὐτὸ εἶναι τὸ ποτήρι τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Τὴν εὐχαρίστησε κι' ἔφυγε. Πέρασαν ἀπὸ τότε τριάντα χρόνια. Ὁ φοιτητὴς ἔγινε γιατρὸς καὶ μάλιστα χειρουργὸς καὶ ἦταν διευθυντὴς σὲ μιὰ ἰδιωτικὴ κλινικὴ. Μιὰ μέρα ἔφεραν μιὰ γυναίκα κτυπημένη ἀπὸ αὐτοκίνητο γιὰ τὶς πρώτες βοήθειες. Κατὰ Θεία Πρόνοια τὴν εἶδε ὁ διευθυντὴς τῆς κλινικῆς καὶ στὸ πρόσωπό της ἀνεγνώρισε τὸ κορίτσι ποῦ τοῦ εἶχε προσφέρει τὸ ποτήρι μὲ τὸ γάλα. Τὴν κράτησε, τὴν χειρουργοῦσε καὶ τὴν ἔβαλε σὲ μονόκλινο δωμάτιο. Ἐπιπλέον, τῆς ὕρισε μιὰ ἰδιαίτερη νοσοκόμα νὰ τὴν περιποιεῖται. Πέρασε ἔτσι ἕνας μῆνας. Οἱ δικοὶ τῆς ἦταν στὸ πλευρό της. Τοὺς ἀπασχολοῦσε ὅμως τὸ πρόβλημα τῆς πληρωμῆς. Πόσα ἄραγε θὰ ἔπαιρνε ὁ γιατρὸς καὶ πόσα ἡ κλινικὴ; Ἐνα πρωὶ εἶπαν στὴ γυναίκα ὅτι μποροῦσε νὰ φύγει. Ἦταν τελείως καλά. Ἦλθαν οἱ δικοὶ τῆς καὶ ὄλο μαζὶ γιὰ τὸ ἐξιτήριο καὶ τὴν πληρωμῆ. Ρώτησαν γιὰ τὸν Διευθυντὴ γιατρὸ ποῦ τὴ χειρουργοῦσε. Ἐλλειπε. Πήγαν στὸ ταμεῖο γιὰ νὰ κανονίσουν τὸν τρόπο τῆς πληρωμῆς καὶ συγχρόνως νὰ δοῦν τὸ κοστολόγιο. Πράγματι, τὸ ποσό ἦταν πολὺ μεγάλο. Στὸ τέλος, ὅμως, μὲ σφραγίδα καὶ ὑπογραφή ὑπῆρχε ἡ ἑξῆς φράση μὲ κόκκινο μελάνι:

«Ἐξωφλήθη, μ' ἕνα ποτήρι γάλα».

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μας διδάσκει τὰ ἑξῆς. Ἐνὼ κάθεσαι στὸ σπίτι σου, ἔρχεται ὁ πτωχὸς νὰ σοῦ πουλήσει τὸν Παράδεισο καὶ σοῦ λέει. «Δώσε μου λίγο ψωμὶ καὶ πάρε τὸν Παράδεισο. Δώσε μου ἕνα ρούχο καὶ πάρε τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Δώσε μου λίγα χρήματα καὶ πάρε τὴ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων. Γι' αὐτὸ κι' ἐσὺ δώσε λίγο ψωμὶ. Δὲν ἔχεις ψωμὶ; Δώσε χρήματα. Δὲν ἔχεις χρήματα; Δώσε ρούχα. Δώσε ἕνα ποτήρι νερό. Δώσε ἕνα πιάτο φαγητό. Δώσε λίγο λάδι. Κι' ἂν δὲν ἔχεις τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δώσε τὸ ματήλι σου. Δώσε κάτι! Μόνο δώσε.

Δώσε καὶ ἀγόρασε τὸν Παράδεισο. Ντύσε τὸν Χριστό, γιὰ νὰ σὲ ντύσει κι' ἐσένα τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως.

**Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλέησόν με.**

Ο ΠΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ ΣΗΚΩΝΕΙ ΣΤΟΥΣ ΩΜΟΥΣ ΤΟΥ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

Τὴν περίοδο τοῦ Πάσχα ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Καμίνης ἀπαγόρευσε στὸν ραδιοφωνικὸ σταθμὸ 9,84 νὰ κάνει ὀποιαδήποτε ἀναφορὰ στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ μὴν παρεξηγηθοῦν οἱ μουσουλμάνοι ποῦ ζοῦν στὴν Ἑλλάδα. Διαβάστε τὸ συνημμένο κείμενο γιὰ νὰ δεῖτε, πὼς μπορεῖ κάποιος νὰ δεῖξει ὅτι σέβεται τοὺς ἀλλοδαποὺς ποῦ βρίσκονται στὴ χώρα μας, ἐνῶ ταυτόχρονα τοὺς θυμίζει πὼς πρέπει νὰ συμπεριφέρονται σὲ αὐτοὺς ποῦ τοὺς φιλοξενοῦν. Σὲ σχολεῖο τῆς Πυλαίας στὴν Θεσσαλονίκη βροθήθηκε ὁ ὀλυμπιονίκης μας Πύρρος Δήμας, μὲ τὴν ιδιότητά του, τοῦ προέδρου τῆς Ὀμοσπονδίας Ἄρσης Βαρῶν. Μία μαθήτρια μικρῆ τοῦ ἔκανε ἐρώτηση στὰ ἀλβανικὰ (προφανῶς γιὰ νὰ τὸν προκαλέσει) καὶ ὁ Πύρρος Δήμας ἀπάντησε χωρὶς δεύτερη σκέψη. «Ἐμένα δὲν μοῦ ἐπέτρεπαν νὰ μιλάω ἑλληνικὰ στὴν Ἀλβανία. Ἐσὺ ἔχεις αὐτὸ τὸ δικαίωμα. Ὅμως, σὲ παρακαλῶ νὰ ἐπανάλαβεις στὰ ἑλληνικὰ, ὥστε νὰ μὴν θεωρηθεῖ ὅτι προσβάλλεις τοὺς συμμαθητές σου ποῦ δὲν κατάλαβαν τί εἶπες». Εἶναι ἡ δὲν εἶναι παράδειγμα πρὸς μίμηση γιὰ ὅλους ὁ Πύρρος;

«Καὶ βγήκαν τώρα κάτι δικοὶ μας κυβερονήτες, Ἕλληνες, σπορὰ τῆς ἔβραιουργιάς, ποὺ εἶπαν νὰ μᾶς σβήσουν τὴν Ἁγία Πίστη, τὴν Ὁρθοδοξία, διότι ἡ Φραγκιά δὲν μᾶς θέλει μὲ τέτοιο ντύμα Ὁρθόδοξον. Καὶ ἐκάθησα καὶ ἐκλαιγα διὰ τὰ νέα παθήματα. Καὶ ἐπῆγα πάλιν εἰς τοὺς φίλους μου τοὺς Ἁγίους. Ἄναψα τὰ καντήλια καὶ ἐλιβάνισα λιβάνι καλὸν ἀγιορείτικον. Καὶ σκουπίζοντας τὸ δάκρμά μου τοὺς εἶπα. «Δὲν βλέπετε ποὺ θέλουν νὰ κάνουν τὴν Ἑλλάδα παλιόψαθα; Βοηθεῖστε, διότι μας παίρνουν αὐτοὶ οἱ μισοἔλληνες καὶ ἄθρησκοι, ὅ,τι πολῦτιμον τζιβαΐρικον ἔχομεν. Φραγκεμένους μας θέλουν οἱ τρισκατάρατοι τοῦ πάπα. Μὴν ἀφήσετε. Ἄγιοί μου, αὐτὰ τὰ γυντὶ πουλημένα κριγιάτα τῆς τυραννίας νὰ μασκαρέψουν καὶ νὰ ἀφανίσουν τοὺς Ἕλληνες, κάνοντας περισσότερο κακὸ ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔκανε ὁ Τοῦρκος. Καὶ εἶπαν οἱ ἄθρησκοὶ ποὺ ἐβάλαμε εἰς τὸ σβέροκο μας, νὰ μὴν μανθάνουν τὰ παιδιὰ μας Χριστὸν καὶ Παναγίαν, διότι θὰ μᾶς παρεξηγήσουν οἱ ἰσχυροὶ. Καὶ βγήκαν νὰ ὑποτάξουν τὴν Ἐκκλησίαν, διότι ἔχει πολλὴν δύναμη καὶ τὴν φοβοῦνται. Καὶ εἶπαν λόγια ἄπρεπα διὰ τοὺς παπάδες. Ἐμεῖς, μὲ σκιάν μας τὸν Τίμιον Σταυρὸν ἐπολεμήσαμεν ὀλοῦθε, σὲ κάστρα, σὲ ντερβένια, σὲ μπογάζια καὶ σὲ ταμπούρια. Καὶ αὐτὸς ὁ Σταυρὸς μας ἔσωσε. Μᾶς ἔδωσε τὴν νίκη καὶ ὀδήγησε σὲ ἥττα τὸν ἄπιστον Τοῦρκον. Καὶ βρίζουν οἱ πουλημένοι τοὺς παπάδες μας. Ἐμεῖς τοὺς

παπάδες τοὺς εἶχαμε μαζὶ εἰς κάθε μετερίζι, εἰς κάθε πόνον καὶ δυστυχίαν. Ὅχι μόνο διὰ νὰ βλογᾶνε τὰ ὄπλα τὰ ἱερά, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μὲ ντουφέκι καὶ γιαταγάνι, πολεμώντας σὰν λιοντάρια.»

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΓΕ ΣΤΟΥΣ ΛΕΒΕΝΤΕΣ

Τὸ Ν.Α.Τ.Ο. προσφάτως προγραμματίσει μία ἀεροπορικὴ ἀσκήση στὴν Ἰσπανία. Σ' αὐτὴν ἔλαβαν μέρος Ἑλληνικὰ ἀεροσκάφη, Τουρκικὰ, Ἀμερικανικὰ, τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου καὶ τῆς Ἰσπανίας. Οἱ Ἕλληνες πιλότοι προεκάλεσαν σὲ ὄλες τὶς ἀσκήσεις, τὸν θαυμασμὸ τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων καὶ ἐστέφθησαν μὲ τὸ βραβεῖο τῆς νίκης. Ὁ ὑποσηναγὸς Χαράλαμπος Νίκου κατέλαβε τὴν πρώτη θέση, ὁ σηναγὸς Λουκάς Θεοχαρόπουλος τὴ δεύτερη θέση. Ὁφείλουμε νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι σὲ ὄλες τὶς ἀεροπορικὲς ἀσκήσεις - θεσμοὺς καὶ ἐπιδείξεις τὰ ἑλληνικὰ μαχητικὰ πετυχαίνουν κορυφαῖες ἐπιδόσεις, σαρῶνουν τὶς διακρίσεις, ἀποσποῦν τὶς καλύτερες κριτικὲς καὶ ἐπιφωνήματα θαυμασμοῦ. Ἡ πολεμικὴ μας ἀεροπορία, ποὺ ὀργώνει τοὺς Ἑλληνικοὺς αἰθέρες καὶ ἀσφαλίζει τὰ σύνορα τῆς Πατρίδος μας μὲ ἀτσάλινα φτερὰ καὶ γρανιτένια θέληση, ἔχει τὴν πρωτοπορία καὶ ἀποστέλλει μηνύματα ἐλπιδοφόρα γιὰ τὴν Πατρίδα σὲ πολλοὺς ἀποδέκτες, ἐχθροὺς καὶ φίλους. Καὶ βεβαίως, οἱ πιλότοι τῆς Ἑλλάδος ἐπιτυγχάνουν νίκες λαμπρές, διότι μέσα στὶς καρδιὲς τοὺς ἔχουν Θεὸ καὶ Πατρίδα. Ὄταν φεύγουν τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ σπίτι τους, γιὰ νὰ μεταβοῦν στὶς μονάδες τους, κάνουν πρῶτα τὸ σταυρὸ τους, ἀποχαιρετοῦν τὶς οἰκογένειές τους καὶ ἀσπάζονται τὰ παιδιὰ τους, γιὰτὶ δὲν γνωρίζουν ἂν τὸ βράδυ θὰ ἐπιστρέψουν στὴν οἰκογένειά τους ζωντανοί. Καμαρώνουμε τοὺς πιλότους μας, θαυμάζουμε τὸν ἥρωισμό τους καὶ τὴν ἀπόφαση νὰ θυσιάζουν τὴν ζωὴ τους γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ προσευχόμαστε οἱ Ἄγγελοι καὶ οἱ Ἀρχάγγελοι τοῦ οὐρανοῦ νὰ τοὺς φυλάγουν ἀπὸ κάθε κακὸ.

Μιά Κυριακή, ἡ κυρία Μαρία Π. μαζί με τὸν σύζυγό της Κωσταντῖνο, ἦρθαν στὸ Ἅγιο Ραφαὴλ καὶ ἀφοῦ παρακολούθησαν τὴ Θ. Λειτουργία εἰσηλθάν στὸ ἀρχονταρῖκι τῆς Ἀδελφότητος ὄπου ἡ κ. Μαρία διηγήθηκε στοὺς πατέρες τὰ ἐξῆς: «...Τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ δὲν τὸν ἤξερα. 1^η φορὰ τὸν γνώρισα τὸ '93, ὅταν ἔπαθε ἔμφραγμα ὁ ἄντρας μου Κώστας. Ἦταν σὲ πολὺ ἄσχημη κατάσταση, ὅταν ἔφτασε στὸ νοσοκομεῖο, ἀλλὰ τελικὰ ἔζησε καὶ ξεπέρασε τὰ προβλήματα τῆς υγείας του. Τότε, λοιπόν, ὅταν ἦταν σὲ μιὰ κλίνη τοῦ νοσοκομείου καὶ ἀνάρρωνε, εἶδα στὸ πλάι τοῦ κρεβατιοῦ του ὅτι εἶχε εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ Τὸν πρωτοέμαθα. Γιατί μου ἔκανε ἐντύπωση, ὅτι σὲ καμία ἄλλη κλίνη δὲν εἶχε εἰκόνες, μόνο σὲ κείνη τοῦ συζύγου μου. Καὶ ρωτώντας μία φίλη μου, μοῦ εἶπε ὅτι εἶναι μεγάλος Ἅγιος καὶ πολὺ θαυματουργός. Ἐν τῷ μεταξύ, περάσαν τὰ χρόνια. Ἐν ἔτει 2009, ἐμφανίστηκαν στὸ σύζυγο ἐγκολπώματα στὸ λεπτὸ ἔντερο, σπάνια περίπτωση, διότι συνήθως ἐμφανίζονται ἐγκολπώματα στὸ παχὺ ἔντερο.

Ἔπαιρνε λοιπὸν κορτιζόνη, λόγω τῆς παθήσεως αὐτῆς. Ξαφνικά, λοιπὸν, στὶς 4 Ὀκτωβρίου τοῦ 2009, λιποθύμησε, εἶχε πυρετοὺς καὶ ἄλλα συμπτώματα, χωρὶς νὰ ξέρομε τί ἔχει. Ἦταν σὲ πολὺ ἄσχημη κατάσταση. Ὅμως, πίστευε πάρα πολὺ. Συνεχῶς ἐπαναλάμβανε: Παναγία μου, Θεέ μου. Παναγία μου, Θεέ μου. Τὸν πηγαίνουμε σὲ ἐφημερεῖον νοσοκομεῖο. Οἱ γιατροί, ἀφοῦ τὸν ἐξέτασαν εἶπαν πὼς εἶχε γρίπη τῶν χοίρων, τοῦ ἔδωσαν ἀντιβίωση καὶ μᾶς ἔδιωξαν. Πήγαμε σὲ ἄλλο ἐφημερεῖον νοσοκομεῖο, δὲν βρῆκαν τί ἔχει. Φέραμε καὶ γιατρὸ στὸ σπῖτι μας, κί' αὐτὸς δὲν βρῆκε ἄκρη. Ὁ ἄντρας μου ὅμως πονοῦσε πολὺ. Ἐντέλει, ἀφοῦ ἔκανε ἐξετάσεις, μαγνη-

τικὴ τομογραφία καὶ ἄλλα, εἶδαν οἱ γιατροὶ ὅτι εἶχε τρυπήσει τὸ ἔντερο, λόγω τῆς κορτιζόνης ποῦ ἔπαιρνε ὁ ἄντρας μου γιὰ τὴν πάθησή του. Μέχρι νὰ χειρουργηθεῖ, πῆγε 14 Δεκεμβρίου. Ὁ ἄνδρας μου εἶχε φτάσει σὲ ἄθλια κατάσταση καὶ κάποιοι λέγανε ὅτι ἦτανε ξοφλημένος, τελειωμένη κατάσταση. Δὲν περιμένανε νὰ ξυπνήσει, γιατί ἡ ἐγχείρηση ἔγινε μὲ ὀλικὴ νάρκωση. Κι' ὅμως, ἄντεξε. Θυμᾶμαι μιὰ νοσοκόμα ἦρθε μὲ χαρὰ κι' ἔλεγε: «κουνάει τὰ πόδια του, συνέχεται!». Εἶχε τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ δίπλα του, ἀλλὰ τότε δὲν τὸ καταλαβαίναμε. Μιὰ βδομάδα μετὰ, ἔσπασε τὸ τραῦμα του. Ἔπαθε μετεγχειρητικὴ κοίλη. Ξανά, λοιπὸν, 2^η φορὰ στὸ χειρουργεῖο. Μὲ τοπικὴ νάρκωση αὐτὴ τὴ φορὰ, γιατί δὲν ἔπαιρνε ὀλική. Παρά, τὶς ὅποιες προβλέψεις τὰ κατάφερε καὶ πάλι. Ὅμως, ἦταν πολὺ ἐξασθενημένος. Ἔχασε 17 κιλά. Μὲ τὸ ζῶρι ἔτρωγε. Τὸν εἶχαμε μὲ ὄρο καὶ μὲ καθετήρα καὶ εἶχε πυρετοὺς καὶ διάφορα ἄλλα συμπτώματα. Οἱ γιατροὶ εἶπαν νὰ πάει στὸ σπῖτι, γιὰ νὰ ἀνέβει ἡ ψυχολογία του καὶ νὰ τρώει περισσότερο. Ἔτσι, τὸν φέραμε στὸ δωμάτιό του.

Ἐκεῖ, ἀνέλαβε κάπως τὶς δυνάμεις του, ἀλλὰ συνέχισε νὰ ἔχει σοβαρὰ προβλήματα. Πρὶν τὶς ἀποκοριές, βλέπω δυὸ ὄνειρα, δυὸ διαδοχικὰ βράδυνα. Στὸ 1^ο ὄνειρο εἶδα ὅτι βρισκόμουν μὲ τὸν σύζυγό μου Κωνσταντῖνο σὲ ἓνα μικρὸ καραβάκι καὶ πορευόμασταν στὴ θάλασσα καὶ ξαφνικὰ φτάσαμε στὴ στεριά καὶ βρεθήκαμε σὲ μιὰ πλαγιά, ἀγνωστὴ σὲ μένα ποῦ εἶχε ἓνα μικρὸ ἐκκλησάκι. Καὶ λέω μέσα μου, Τί εἶναι αὐτὸ τὸ μέρος καὶ πὼς βρεθήκαμε ἐδῶ; Καὶ ξύπνησα. Μοῦ τυπώθηκε ὅμως τὸ ὄνειρο αὐτὸ στὴ μνήμη καὶ ἀναρωτιόμουν τί νὰ σημαίνει. Τὴν ἐπόμενη μέρα, βλέπω ἄλλο ὄνειρο: Ἦλθε μιὰ γυναίκα καὶ μοῦ ἔδωσε πολλὰς πατάτες καὶ μοῦ ἔλεγε:

πάρε νὰ φᾶτε. Ὅταν τὴ ρώτηση ποῖα εἶναι, μοῦ λέει γειτόνισσα εἶμαι, ἐκεῖ πῶς πάνω μένω (καὶ μοῦ ἔδειχνε πρὸς τὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας), ἡ Μαρία τῆς Εὐβοίας εἶμαι. Ζῦπνηρα καὶ κατάλαβα ὅτι ἦταν ἡ Παναγία ἡ Γοργοεπήκοος ποὺ ἔχουμε κοντὰ στὸ ἐξοχικὸ μας στὴν Ἐρέτρια τῆς Εὐβοίας, καὶ ὅτι θὰ μᾶς βοηθοῦσε. Τὸ 1^ο ὄνειρο, ὅμως δὲν μποροῦσα ἀκόμα νὰ τὸ ἐρμηνεύσω. Δυό-τρεις μέρες μετὰ, ἀφότου εἶδα τὰ ὄνειρα, ὁ σύζυγός μου χειροτέρευσε. Ἔκανε δυνατὸ πόνο. Ἦταν, πάλι σὲ πολὺ ἄσχημη κατάσταση καὶ ἀποφασίσαμε νὰ πάει πάλι στὸ νοσοκομεῖο. Τὸν πήγαμε στὸ Λαϊκὸ. Ἐκεῖ, τοῦ ἔκαναν ἐξετάσεις καὶ ἀποφάνθηκαν ὅτι ἔπρεπε νὰ χειρουργηθεῖ καὶ πάλι. «Δὲν σᾶς κρύβω ὅτι πρέπει νὰ τὸν ἀνοίξουμε», μοῦ εἶπε ὁ γιατρός. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ὑγεία τοῦ συζύγου μου ἦταν πάρα πολὺ ἐπιβαρυνμένη, εἶχε πολὺ ἀνθεβασμένα αἱμοπετάλια κ.λ.π., κανεὶς γιατρὸς δὲν ἀναλάμβανε τὴν εὐθύνη νὰ τὸν χειρουργήσει. Μιὰ μέρα ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ ἤμασταν στὸ νοσοκομεῖο, σὲ ἕνα δωμάτιο μὲ πολλές κλίνες. Στὸ διπλὰν κρεβάτι ἦταν ἕνας κύριος μὲ τὸν ὁποῖο ἔπιασα συζήτηση. Κάποια στιγμή, λοιπόν, τοῦ λέω: Γιάννη ἀπὸ ποῦ εἶσαι; Ἀπὸ τὴ Μυτιλήνη, μοῦ ἀπαντάει. Ἐκεῖ ἔχετε τὸν Ἅγιο Ραφαήλ; Ἔχεις πάει στὸν Ἅγιο Ραφαήλ; τὸν ρωτᾶω. Βεβαίως, κάθε χρόνο πάω, ἀπαντάει ἐκεῖνος. Ἐγώ, πολὺ τὸν πιστεύω τὸν Ἅγιο Ραφαήλ, τοῦ λέω καὶ τὴ στιγμή ἐκεῖνη ποὺ τὸ εἶπα αὐτὸ μπαίνει ἕνας ρασοφόρος μέσα στὸ δωμάτιο, καὶ μοῦ δίνει ἕνα ἡμερολόγιο τσέπης. Τὸ κοιτάζω καὶ τί νὰ δῶ: Ἦταν ἡμερολόγιο τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ στὸ Ἄνω Σούλι Μαραθῶνος. Ἔμεινα ἀναυδῆ. Τὴ στιγμή ποὺ εἶπα ὅτι πιστεύω πολὺ στὸν Ἅγιο Ραφαήλ, μπῆκε μέσα ὁ γέροντας αὐτός, ποὺ πρώτη φορὰ ἔβλεπα, καὶ μοῦ ἔδωσε τὸ ἡμερολόγιο τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ, στὸν ὁποῖο μόλις εἶχα ἀναφερθεῖ. Ὅλο ἐντυπωσιαστήκαμε. Καταλάβαμε ὅτι δὲν ὑπῆρχε περίπτωση νὰ εἶναι τυχαῖο αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ πρόκειται περὶ θαύμα-

τος. Ὁ Ἅγιός μας ἔδειχνε τὴν παρουσία Του καὶ τὴ μέριμνά του γιὰ μας. Ἀποφασίσαμε, ὅταν γινόταν καλὰ ὁ σύζυγος νὰ πηγαίναμε μαζὶ νὰ προσκυνήσουμε τὸν Ἅγιο Ραφαήλ, μιάς καὶ τὸ ἡμερολόγιό μου εἶχε καὶ σχεδιάγραμμα πρόσβασης στὴν Ἀδελφότητα τοῦ Ἁγίου, στὸ Ἄνω Σούλι Μαραθῶνος. Ἀπὸ ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα, λοιπόν, ὁ σύζυγος ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται καλύτερα. Μᾶς ἔλεγε μάλιστα, «καλὰ εἶμαι». Ὅμως, ὁ γιατρός μας δήλωνε ὅτι μὴν τὸν κοιτᾶτε ποὺ λέει εἶμαι καλὰ, οἱ ἐξετάσεις του εἶναι γιὰ χειρουργεῖο. Καθὼς περνοῦσαν οἱ μέρες ὅμως, οἱ ἐξετάσεις πρᾶγματι βελτιώθηκαν καὶ ἐντέλει τὸ χειρουργεῖο δὲν ἔγινε. Καὶ εἶμαι πεπεισμένη ὅτι εἶναι θαῦμα μὲ τὴ μεσολάβηση τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ. Καὶ εἶναι μεγάλο θαῦμα, διότι τόσο καιρὸ δὲν περνοῦσαν τὰ συμπτώματα ποὺ εἶχε ὁ ἄντρας μου, καὶ ἦταν τέτοια ἡ κατάσταση τῆς υγείας του ποὺ δὲν θὰ βγαίνει αὐτὴ τὴ φορὰ ἀπὸ τὸ χειρουργεῖο. Τὸ Μάιο, εἶχε γίνει ἀρκετὰ καλὰ ὁ σύζυγος καὶ ἤρθαμε γιὰ πρώτη φορὰ ἐδῶ στὸ Ἄνω Σούλι, νὰ προσκυνήσουμε τὸν Ἅγιο Ραφαήλ καὶ νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε. Μάλιστα ἐνῶ εἶχαμε χαθεῖ στὸ δρόμο, στρίψαμε κάπου καὶ βρεθήκαμε ἐδῶ, χωρὶς νὰ κατάλαβουμε πῶς. Ὅταν λοιπὸν φτάσαμε καὶ εἶδα τὴν πλαγιά καὶ τὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ καὶ ὅταν στὴ συνέχεια ἀντίκρισα στὸ βάθος τὴ θάλασσα, ὅπως φαίνεται ἀπὸ ἐδῶ, κατάλαβα μὲ ἔκπληξη ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ μέρος ποὺ εἶχα ὄνειρευτεῖ ὅτι βρεθήκα μὲ τὸν σύζυγό μου. Συνειδητοποίησα μὲ συγκίνηση ὅτι ὅλο αὐτὸ τὸν καιρὸ, ὁ Ἅγιος Ραφαήλ μας εἶχε ὑπὸ τὴν σκέπη καὶ τὴν προστασία του, ἀκόμα κι' ὅταν δὲν τὸν ἐπικαλούμουν καὶ ὅτι μου εἶχε δεῖξει ἀπὸ πρὶν ὅτι μὲ τὴν μεσιτεία Του θὰ φτάναμε στὸ αἴσιο τέλος τῆς περιπέτειάς μας, στὸν ἱερὸ τόπο Του, στὴν πλαγιά τοῦ Ἄνω Σουλίου Μαραθῶνος. Θυμήθηκα ὅτι μας εἶχε δεῖξει ἤδη ἀπὸ τὸ 1993, ὅτι μας προστατεύει, παρὰ τὸ ὅτι περάσαν τὰ χρόνια καὶ τὸ εἶχα ξεχάσει. Ὅταν μάλιστα συμπληρώθηκε ἀκριβῶς

ένας χρόνος από τη μέρα που χειροουργήθηκε για πρώτη φορά ο άντρας μου, ο Άγιός μας έκανε για άλλη μια φορά αισθητή την παρουσία Του, δείχνοντάς μας ότι μας θυμάται και μάς σκέπει, αλλά και επισημαίνοντάς μας ότι Έκείνος ήταν παρών στις έγχειρήσεις και σε όλη την περιπέτειά μας. Μ' αυτό τον τρόπο, ενίσχυσε την πίστη και το κουράγιο μας, αλλά και την ευγνωμοσύνη μας σ' Αυτόν. Άς είναι εύλογημένο και δοξασιμένο το όνομά του πάντοτε. Τον ευχαριστούμε πάρα πολύ για όλα». Μαρία Π.

ΑΝΑΒΟΛΗ

Αναβολή είναι ή μετάθεσις κάποιας ενέργειας σε άλλη χρονική στιγμή απ' αυτήν που έπρεπε να πραγματοποιηθεί, με αποτέλεσμα αυτή ή ενέργεια να εκκρεμεί. Το θέμα, θα το δοῦμε από πνευματικής πλευράς. Διότι υπάρχουν ζητήματα μεγάλα, ύψιστης σημασίας, τα όποια δεν επιδέχονται καμιά αναβολή. Ένα δὲ απ' αυτά, τὸ σπουδαιότερο, είναι ή σωτηρία τῆς ψυχῆς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι ἀπὸ τὶς ἐκκρεμότητες τῆς ζωῆς ποὺ δὲν ξέρουμε ἂν τὸ αὖριο θὰ μᾶς ἀνήκει, ἂν θὰ ἔχουμε τὴν διάθεσιν αὖριο νὰ ἐπιστρέψουμε, νὰ μετανοήσουμε, νὰ ἀκολουθήσουμε τὸν Χριστὸ ποὺ θὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν αἰωνιότητα. Ἀναφέρει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος «Μὴν ἀναβάλλεις γιὰ τὴν αὖριο, διότι τὸ αὖριον δὲν τελιώνει ποτέ». Γνωστὸ εἶναι, βέβαια, τὸ «ἔς αὖριον τὰ σπουδαία». Ἄς δοῦμε τὴν ἱστορία του: Ὅταν στὸν Θηβαῖο τύραννο, τὸν Ἀρχία, ποὺ βρισκόταν σὲ συμποσίον, τοῦ ἔδωσαν μιὰ ἐπιστολή, μὲ τὴν ὁποία τοῦ γνωστοποιούσαν ὅτι ἐκείνη τὴ νύκτα κινδύνευε νὰ δολοφονηθεῖ ἀπὸ τοὺς συνωμότες, αὐτὸς διατελώντας ἐν εὐθυμίᾳ καὶ μὴ θέλοντας οὐ-

τε μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς νὰ διακόψει τὴν διασκέδασί του, εἶπε τὸ γνωστὸ «ἔς αὖριον τὰ σπουδαία». Δὲν ἔζησε ὅμως διὰ τὴν αὖριον, διότι δολοφονήθηκε τὴν νύκτα ἐκείνη. Ὁ Μέγας Βασίλειος λέγει καὶ τὰ ἔξης. Τί, λοιπόν, συνιστᾷ ἡ Ἁγία Γραφή; Συνιστᾷ τὸ «εὐθέως», τὸ «σήμερον» καὶ ὄχι τὸ μετὰ, τὸ ἀργότερα, τὸ αὖριον. Δὲν ὑπάρχει στίς σελίδες τῆς, ἔστω καὶ μιὰ ἐντολή τοῦ Θεοῦ, ποὺ νὰ ἀπευθίνεται στὸν ἁμαρτωλὸ καὶ νὰ τοῦ λέει νὰ μετανοήσει καὶ νὰ πιστέψει αὖριο ἢ τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «Ἰδοῦ, νῦν καιρὸς εὐπροδέκτος, ἰδοῦ νῦν ἡμέρα σωτηρίας». Οἱ εὐκαιρίες δὲν ὑπάρχουν πάντοτε καὶ παρέρχονται πολλὰς φορές ἀνεπιστρεπτί. Ἐὰν τότε τὶς ἀφήσουμε νὰ περάσουν, ἄραγε θὰ τὶς βροῦμε αὖριο; Οἱ μαθητὲς Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος, ὅταν κλήθηκαν ἀπὸ τὸν Κύριον μὲ τὸ προσκλητήριον «Δεῦτε ὀπίσω μου» τότε ἀμέσως «ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν τὸν Χριστόν». Ἀμέσως, χωρὶς ἀναβολὴ καὶ χρονοτριβή. Δὲν εἶπαν «Νᾶ συνεννοηθοῦμε μὲ τοὺς δικούς μας, νὰ τακτοποιήσουμε καὶ τὰ ψάρια ποὺ ἔχουμε πιάσει». Τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἀλλὰ ἀντίθετα τ' ἀφήσαν ἀμέσως ὅλα καὶ «εὐθέως ἠκολούθησαν τὸν Κύριον». Στὸν Ζακχαῖο εἶπε (Λούκ. ΙΘ, 5-6) «Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, διότι πρέπει νὰ μείνω στὸ σπίτι σου σήμερον» καὶ ὁ Ζακχαῖος «κατέβηκε γρήγορα καὶ τὸν ὑποδέχθηκε μὲ χαράν». Δὲν εἶπε ὁ Ζακχαῖος «Κύριε, νὰ εἰδοποιήσω πρῶτα τὸ σπίτι μου». Δι' αὐτὸ νὰ μὴν μπλέκουμε μὲ κοσμικὰ καὶ καταθλιπτικὰς μέριμνας, ποὺ ἀναβάλλουν «ἔς αὖριον» τὴν ἡμέρα τῆς σωτηρίας, τῆς ἐπιστροφῆς μας πρὸς τὸν Χριστόν. Ὁ Διάβολος μὲ τὰ πανούργα τεχνάσματά του, προσπαθεῖ μὲ χίλιους τρόπους, νὰ μᾶς παραπλανήσει νὰ μὴν φθάσουμε ποτὲ στὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς μας μὲ τὴν εὐλογημένη ἐξομολόγησιν ἐπὶ τὸν Πνευματικόν μας ἱερέα καὶ μᾶς ὑπενθυμίζει συνεχῶς τὸ γιὰ αὖριο καὶ αὖριο, διὰ νὰ ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν μετάνοια καὶ τὴν σωτηρία μας.

Ἡ ταπεινὼσις χαρακτηρίζεται ὡς βάσις καὶ θεμέλιο ὅλων τῶν ἀρετῶν. Ὅ,τι κτίζουμε ἐπάνω στὴν ταπεινὼση, κτίζεται γερὰ καὶ δὲν θὰ πέσει ποτέ. Ἄν κτίζουμε ὅμως χωρὶς ταπεινὼση, πάνω στὴν ἔπαρση, στὴν ὑπερηφάνεια, στὸν ἐγωισμό μας, τότε κάποτε ὅλα θὰ πέσουν κάτω μὲ κρότο δυνατό. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει τὰ ἐξῆς θαυμαστά. Κι' ἂν ἀκόμη κάνεις νησιτείες μεγάλες καὶ αὐστηρές, κι' ἂν κάνεις πολλές μετάνοιες καὶ προσευχὲς ὅλη τη νύχτα, κι' ἂν κάνεις ἐλεημοσύνες κάθε μερα, κι' ἂν διατηρεῖς σωφροσύνη καὶ ἀγνότητα στὸ σῶμα, κι' ἂν τρέχεις στὶς ἐκκλησίες πρωὶ καὶ βράδυ, κι' ἂν κάνεις κι' ἄλλες πολλές-πολλές ἀγαθὲς πράξεις,

χωρὶς ταπεινὼση, κανένα ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἔχει ἀξία. Ὅλα χάνονται, ὅλα σβήνουν. (Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου, PG 57, 332 - 333). Βαρεῖα τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου. Ἄς τὰ προσέξουμε, ἄς τὰ βάλουμε βαθεῖα μέσα στὴν καρδιά

μας καὶ ἄς τὰ θέσουμε σὲ ἐφαρμογὴ. Κάθε πράξις, κάθε ἔργο ἀγαθό, κάθε λόγος, νὰ γίνεται μὲ βάση τὴν ταπεινὼση. Τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν μετροῦει στὸν Θεό, δὲν ἔχει καμμιά ἀξία, χωρὶς ταπεινὼση καὶ χωρὶς τὴν συναίσθηση ὅτι «εἶμαι ἁμαρτωλός». Κι' ἂν χαρίσω κάτι σὲ κάποιον, ὁ Θεός μου ἔδωσε τὴ δύναμη γιὰ νὰ τὸ κάνω αὐτό. «Σ' εὐχαριστῶ, Θεέ μου, ποῦ μου ἔδωσες τὸν φωτισμό, τὴ δύναμη, τὴ σοφία καὶ τὴ χάρη νὰ βγάλω ἀπὸ τὴν τσέπη μου 100 εὐρὼ καὶ νὰ τὰ δώσω στὸν πτωχό, στὸν ἀνήμπορο». Ἔτσι νὰ λέμε, γιατί ἔτσι εἶναι. Ἐμεῖς ἔχουμε ταπεινὼση, ἔστω καὶ λίγη; Ὅχι! Ταπεινολογία ἔχουμε. Ταπεινοσημία ἔχουμε. Ταπεινὼση ὅμως ὄχι. Κάνουμε τοὺς ταπεινοὺς, ἀλλὰ ταπεινοὶ

δὲν εἴμαστε. Κλαψουρίζουμε συνεχῶς δῆθεν γιὰ τὰ πάθη μας, γιὰ τὰ λάθη μας, ἀλλὰ ταπεινοὶ δὲν εἴμαστε. Διότι ἔχουμε ἐμπαθεῖς λογισμοὺς ποὺ ἔχουν φθόνο, ζήλεια καὶ μνησικακία, ἄλλοτε σκέψεις γεμάτες ἀπὸ ἐγωισμό καὶ ὑπερηφάνεια, ἐσωτερικὴ κατάκριση, θυμὸ, ὀργή, πείσμα, ἀπιστία, ἀμφιβολία καὶ ἄλλα πολλά. Ὁ Ἅγιος Βαρσανούφιος μας διασώζει τὰ ἐξῆς σὲ ἀπάντησι ποῦ ἔδωσε σὲ ὑποτακτικὸ του: Ἐσένα σὲ ἐλέγχω, γιατί, ἐνῶ διαλαλεῖς ὅτι κατέχεις τὴν ταπεινὼσι, ἐντούτοις μὲ τὰ καθημερινὰ σου πολλαπλὰ παρὰπονα γιὰ τοὺς συνανθρώπους σου, ἀποδεικνύεις τὸ ἀντίθετο. Σὲ κακολογοῦν καὶ σὲ ὑβρίζουν κι' ἐσὺ ἐπαναστατεῖς. Σὲ ἐπαινοῦν

καὶ σὲ κολακεύουν κι' ἐσὺ χαίρεσαι καὶ καμαρώνεις. Ἄλλοι προσοδεύουν κι' ἐσὺ ζηλεύεις. Βρῶ ἐυλόγημένε! Πῶς πιστεύεις ὅτι εἶσαι ταπεινός, μὲ τέτοια καμώματα; Αὐτὸς παιδί μου, συνεχίζει ὁ Ἅγιος, ποῦ πιστεύει πραγματικά

στὴν ἁμαρτωλότητά του, αὐτὸς εἶναι καὶ ταπεινός, διότι δὲν ἀντιλέγει ὅπως ἐσύ, δὲν ὀργίζεται, δὲν κατακρίνει κανένα καὶ γιὰ τίποτα, δὲν ζηλεύει, δὲν αὐτοεπαινεῖται, δὲν ἀντιλογεῖ, δὲν ἀντιμάχεται, δὲν μνησικακεῖ καὶ δὲν κενοδοξεῖ, ἀλλὰ θεωρεῖ ὅλους τοὺς ἄλλους καλύτερους ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. Πρόσεξε, γιατί ἡ αἰτία τοῦ κάθε κακοῦ δὲν εἶναι οὔτε οἱ ἄνθρωποι οὔτε καὶ οἱ δαίμονες, ἀλλὰ μόνο ὁ κακός σου ἑαυτός. Καὶ συνεχίζει ὁ Ἅγιος, μὴν πᾶς κοντὰ σ' αὐτοὺς ποῦ φιλονικοῦν, ποῦ θυμῶνουν καὶ ἐπαναστατοῦν, ποῦ κοροιδεύουν καὶ γελᾶνε, ποῦ διαρκῶς παραπονιούνται γιατί γρήγορα θὰ βγῆς ζημιωμένος. Ἀγάπησε τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ μίσησε τὰ ἔργα τους. Μὴν τοὺς κα-

τακρίνεις ποτέ για τὰ ἐλαττώματά τους
καὶ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς μὴν κατάφρο-
νήσεις, γιατί κι' ἐσὺ θὰ πέσεις στὰ ἴδια.

Προσευχήσου πολὺ καὶ μὲ τὴ καλὴ σου
διαγωγὴ διόρθωσέ τους. Νὰ θυμᾶσαι
πὼς εἶσαι καμωμένος ἀπὸ χῶμα, ὅπως
ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, καὶ κάνε τὸ καλὸ σὲ
ὅλους, ἀγαθοὺς καὶ πονηροὺς. Ὅποιον
κι' ἂν συναντήσεις τίμησε τὸν περισσό-
τερο ἀπὸ τὴν ἀξία του. Πῆς γι' αὐτὸν
κάθε καλὸ λόγο. Ἔτσι σπέρνεις τὸ ἀ-
γαθὸ καὶ ἀποκτᾶς ταπεινώση. Σημάδι
τῆς ἀγάπης εἶναι ἡ ταπεινώση, ποὺ γεν-
νιέται ἀπὸ τὴν ἀγαθὴ συνείδηση. Ἄν οἱ
ἄνθρωποι μισοῦν τὴ φτώχεια καὶ τὴ δυ-
στυχία, ὁ Θεὸς βδελύσσεται τὴν ὑπερή-
φανη ψυχὴ καὶ τὸν ἐγωιστὴ.

**Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Ε Ι Σ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**

καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου

Κάθε Τετάρτη στὶς 6.30 μ.μ.

**Ε Π Ι Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**

Κάθε ἡμέρα ἀνοιχτὰ
Ἐκτὸς

1.00 - 5.00 τὸ μεσημέρι κλειστὰ

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2011**

ΠΕΜΠΤΗ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἀρχὴ Νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους
Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 9.30 π.μ.

Ἑσπέρας

Ἑσπερινὸς καὶ Ἀρτοκλασία 7.00 μ.μ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ Β' Ἐμφάνιση τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ
Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.00 π.μ.

Ἑσπέρας

Παράκληση στὸν Ἁγ. Ραφαήλ 7.00 μ.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Κυριακὴ ΙΒ' Μαθαίου

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.00 π.μ.

ΠΕΜΠΤΗ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 9.30 π.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.00 π.μ.

ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.00 π.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωσιν

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.00 π.μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Κυριακὴ Α' Λουκᾶ

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.00 π.μ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μετάστασις Ἁγ. Ἰωάννου Θεολόγου

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 9.30 π.μ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτητῆς: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, Ἱστοσελίδα: www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δι/ντῆς: π. Ραφαήλ Ἀλιπαριμάκης, τηλ. 22940-61151 καὶ 6979835185,
e-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα ἢ προαιρετικὲς
συνδρομῆς ἀποστέλλονται εἰς: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.